

атъ разговоръ съ Милордъ Артюра ?

Иев. Защо-то познавамъ свойство-то-то ти (табихетъ-атъ. Знамъ чи си много учтивъ ти) и ся страхувахъ да не бы да го земнешъ за лошо.

Бон. Азъ безъ правда не ся сумнѣвамъ; Зависть-та не мя ослѣпява. Имамъ доволно основаніе за да ся сомнѣвамъ за честь-та Памелена.

Иев. О! Що думашъ? да ся страхувашъ отъ Памела исто-то е като да ся сомнѣвашъ за солнечна-та свѣтлость.

Бон. Знаишъ ли разговоръ-атъ Памеленъ съ Милордъ Артюра?

Иев. Знамъ го твърдъ добръ.

Бон. Какъ можешъ да го знаешъ като не си была при тѣхъ?

Иев. Знамъ го защото тя ми го извѣсти.

Бон. Знамъ всичко-то по добръ отъ тебе.

Иев. Говори ли съ жена-та си?

Бон. Нѣ.

Иев. Говори й.

Бон. Неца.

Иев. Послѣ малко ще дойде тука.